

Samarbete bygger framtiden

Sveriges utvecklingssamarbete med Nicaragua

Utgiven av Sida 2002

Text: Context

Grafisk form: Press Art

Tryck: Elanders Novum, Göteborg 2002. 43278

Omslagsfoto: Pontus Liljeberg och Magnus Rosshagen

Art.nr: SIDA1996sv

ISBN: 9158621261

Ett uthålligt samarbete

NÄR SANDINISTERNA 1990 FÖRLORAT MAKTEN till Doña Violetas samlingsregering, skrev dåvarande presidenten Bush i USA ett brev till Sverige. Han uppmanade oss att samarbeta med den nya demokratin i Nicaragua.

Sveriges regering svarade att vi skulle fortsätta vårt samarbete, med Nicaraguas folk. Och detta är något som är mycket uppskattat i Nicaragua. Vi har haft ett kontinuerligt samarbete, oavsett vilken regering som suttit vid makten. Målet är att stödja vanliga människor i det land som tillsammans med Haiti är fattigast i Latinamerika.

När jag kom till Nicaragua trodde jag inte att Sverige numera hade en så stark ställning. Jag trodde det var vårt tidiga och aktiva stöd under sandinisttiden som var det som man associerade med Sverige, och att vi nu var en givare bland andra.

Men så är det inte. Nicaragua är fortfarande ett land som många svenskar besöker, och samarbetet mellan Nicaragua och Sverige sker i många olika former. Fortfarande har ett flertal enskilda organisationer ett aktivt samarbete med nicaraguanska motparter.

Vår långa gemensamma historia, Sveriges uthållighet som givare, och vårt aktiva agerande för öppenhet, demokrati och rättvisa har gett oss en unik ställning i Nicaragua.

Klas Markensten

AMBASSADÖR

FOTO: PONTUS LILJENBERG

Trots två årtionden av demokrati lever människor i Nicaragua fortfarande under svåra prövningar. När de internationella kaffepriiserna föll på världsmarknaden 2001 förlorade tusentals lantarbetare sina jobb och följden blev än mer fattigdom. Samma år hölls nationella val och förhoppningarna om en tryggare framtid för Nicaragua har åter börjat gro.

Från katastrofhjälp till demokratistöd

– tillbakablick på 20 års utvecklingssamarbete

EFTER DECENNIER AV FÖRTRYCK drevs diktatorn Anastasio Somoza på flykt. Detta var i juli 1979 och Nicaragua hade gjort revolution. Det folkliga upproret väckte sympati runt om i världen och i Nicaragua var entusiasmen stor. Ett nytt land skulle byggas upp från grunden. Men segern hade också ett pris: tusentals människor hade mist livet och förstörelsen var stor.

Bara två veckor efter revolutionen anslög den svenska regeringen 25 miljoner kronor i katastrofhjälp, som bland annat gick till att färdigställa ett barnsjukhus i huvudstaden Managua. Orsaken till Sveriges stöd var avskyn mot diktaturen och en stark sympati för den breda samlingen bakom revolutionen.

Den nicaraguanska regeringen, som efter revolutionen först bestod av en bred politisk koalition, inledde omfattande sociala reformer. Skolor och vårdcentraler byggdes och för första gången fick även fattiga människor direkt

tillgång till utbildning och sjukvård. 1980 genomfördes en landsomfattande kampanj för att lära människor läsa och skriva. Kampanjen, som lyckades sänka analfabetismen avsevärt, fick stöd från Sverige. Bland annat skänkte en svensk organisation fotogenlampor så att det skulle gå att hålla kvällskurser.

1982 beslutade den svenska riksdagen att Nicaragua skulle bli ett av Sidas programländer. Det blev startskottet för ett antal stora och långvariga biståndsprojekt, framförallt inom energi, gruvdrift och skogsbruk. Sverige gav även stöd till att reformera landets skattesystem och till att genomföra valen 1984, då sandinistledaren Daniel Ortega valdes till president.

Under andra hälften av 1980-talet blev det internationella trycket allt större på Nicaragua. USAs ekonomiska blockad och finansiering av väpnade styrkor mot regeringen, de så kallade *contras*, ledde till minskad produktion, varubrist – och inbördeskrig. Den ekonomiska krisen fördju-

Ett flexibelt samarbete

Under 1980-talet handlade samarbetet mestadels om stora infrastruktursprojekt, som exempelvis stöd till skogsindustri och gruvnäringen.

I början av 1990-talet bytte utvecklingssamarbetet fokus och allt fler insatser kom att handla om stöd till att bygga demokratiska statliga institutioner. Idag handlar samarbetet främst om stöd till demo-

kratisk utveckling, ofta på basnivå, samt stöd till insatser som syftar till att minska fattigdomen i landet. Det svenska samarbetet har hela tiden anpassats till det föränderliga politiska och ekonomiska läget i Nicaragua, vilket gjort att samarbetet kunnat ge större positiva effekter.

pades. Missnöjet växte mot den sandinistiska regeringen, som visade en allt större maktfullkomlighet och oförmåga att sköta landets ekonomi. Yttrandefriheten inskränktes och flera ledande politiker lämnade sandinistpartiet i protest.

Contras, som med USAs hjälp hade bildats av medlemmar i Somozas besegrade nationalgarde, fick ett allt större stöd, särskilt hos landsbygdsbefolkningen. En viktig orsak var missnöjet med den sandinistiska jordreformen, som satsade på stora statliga gårdar och kooperativ, samtidigt som många småbönder längtade efter en egen bit jord för att kunna försörja sina familjer. Kriget kostade också allt mer och de nyvunna sociala reformerna, såsom tillgången till utbildning och hälsovård, utarmades. Missnöjet kulminerade när armén införde obligatorisk värnplikt och när baslivsmedel började ransoneras. Hellre än att slåss på sandinisternas sida, valde många bönder att gå över till contras.

I Sverige hade en stark solidaritetsrörelse växt fram till stöd för Nicaraguas rätt till självbestämmande och mot USAs och dåvarande

Sovjetunionens djupa inblandning i inbördeskriget. Svenska diplomater agerade internationellt för att få till stånd fredsförhandlingar och för att försöka häva den negativa utvecklingen i Nicaragua. Sverige stod värd för en internationell konferens 1988 som syftade till att bryta den nicaraguanska regeringens ekonomiska isolering, framförallt från USA.

Vid valen i Nicaragua 1990, som finansierades med hjälp av svenskt bistånd, förlorade sandinisterna överraskande regeringsmakten. En liberal samlingsregering röstades fram och Violeta Chamorro valdes som president. Regeringsskiftet innebar också att Sverige fick nya samarbetspartner inom biståndet.

Contras avväpnades och landet fick efter flera årtionden av interna konflikter en efterlängtdad fred. Före detta soldater från bägge sidor i konflikten bildade dock nya beväpnade grupper som kom att bedriva kriminell verksamhet med politiska förtecken. Det skulle dröja fram till 1997 innan dessa grupper la ner sina vapen.

Den nya regeringens första prioritet var att få ordning på ekonomin. Sverige och övriga nordiska biståndsgivare ställde snabbt upp med omfattande betalningsbalansstöd och andra makroekonomiska insatser. Sverige bidrog även till att bygga upp ett förtroende mellan den nya nicaraguanska regeringen och multilaterala organisationer som Världsbanken, Internationella Valutafonden (IMF) och Interamerikanska Utvecklingsbanken (IDB).

Under 1990-talet har Nicaragua upplevt stora ekonomiska och politiska omställningar. Den ekonomiska utvecklingen har stabiliserats, även om problemen fortfarande är stora. En ny regering tillträdde 1996 med Arnoldo Alemán som president. Det svenska utvecklings-samarbetet gick därmed in i en ny fas och tillsammans med nya partner.

Ökad rättssäkerhet

I början av 1990-talet började Sverige inrikta utvecklingssamarbetet mot insatser som främjar demokratisering. Ett exempel är stödet till rättsväsendet, där Sverige finansierade byggandet av domstolsbyggnader på 130 platser runt om i landet. Byggnaden inrymmer också en liten bostad för domaren och hans familj. Detta stöd ledde till en märkbar ökning av utbildningsnivån hos de domare som tjänstgör på den lokala nivån, vilket i sin tur har bidragit till att förbättra rättssäkerheten för medborgarna. Många orter saknade tidigare ett användbart kontor för den lokala domaren och kunde inte heller erbjuda någon attraktiv bostad.

Grundfakta Nicaragua

Yta: 130 000 km²

Befolkning: 5 miljoner

BNP/capita: 420 USD

Beräknad livslängd: 68 år

**Barnadödlighet per 1 000 barn
under 5 år:** 47

**Andel icke läskunniga mellan
15 och 24 år:**

män 30% – kvinnor 24%

**Det utländska biståndets
andel av BNI:** 31,6 %

Källor: Sveriges Internationella Utvecklingssamarbete 2000, UNDP Human Development Report 2001, World Development Indicators Database 2001.

**President
Enrique Bolaños.**

FOTO: LA PRENSA

Slutet av 1990-talet präglades av en allt starkare politisering i samhället och ansträngda relationer mellan den nicaraguanska regeringen och det internationella givarsamfundet. Orsakerna var flera. Bland annat hade regeringspartiet bildat en politisk pakt med landets största oppositionsparti, sandinisterna. Genom en grundlagsreform delades makten inom högsta domstolen, högsta valrådet och riksrevisionsmyndigheten upp mellan partierna.

Denna politiska uppgörelse var ett bakslag mot den tidigare demokratiska utvecklingen under 1990-talet och ledde till att Sverige valde att avbryta ett par biståndsinsatser. Biståndet fick en allt tydligare inriktning på demokratisering och stöd till det civila samhället.

Trots försämringarna de senaste åren vad gäller demokratisk samhällsstyrning har erfarenheterna av det långvariga svenska utvecklingssamarbetet med Nicaragua visat att det

går att uppnå goda resultat. Utvecklingssamarbete handlar mycket om att skapa förutsättningar för stabilitet i arbetet samt förtroende mellan olika parter. Sveriges åtaganden med den nicaraguanska befolkningen har varit och är därför långsiktiga.

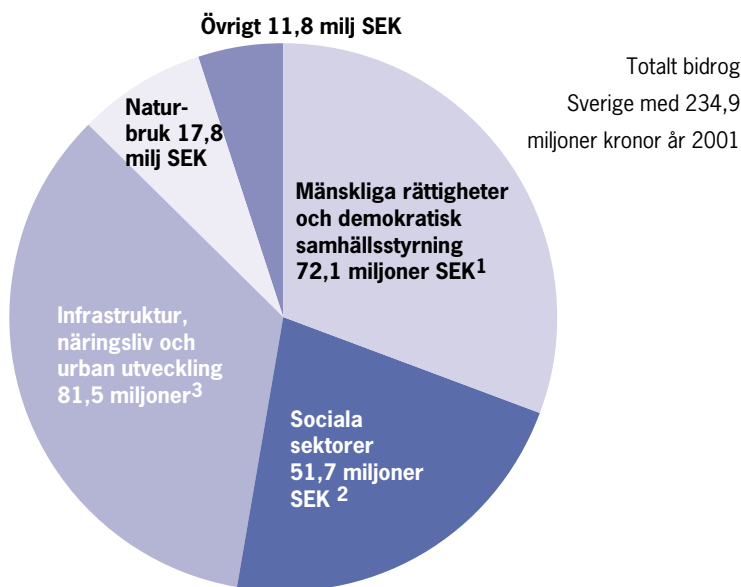
Hösten 2001 valdes liberalen Enrique Bolaños till ny president. Han leder den fjärde folkvalda regeringen sedan diktatorn Somoza störtades från makten 1979. Då liksom nu är Sverige en viktig partner i arbetet för Nicaraguas fortsatta politiska, ekonomiska och sociala utveckling. Under sin första tid vid makten tog president Bolaños flera viktiga steg för att bekämpa den utbredda korruptionen i landet. Befolkningen i Nicaragua, liksom det internationella givarsamfundet, har fått nytt hopp om att det president Bolaños kallar »la Nueva Era« (den nya tiden) kan bli verklighet.

Minskad fattigdom och ökad demokrati samarbetets viktigaste mål

Att minska fattigdomen och att bidra till en demokratisk samhällsutveckling är de områden som prioriteras i den svenska regionstrategin för utvecklingssamarbetet med Centralamerika. Här slås bland annat fast att Sverige kan bidra genom insatser som:

- bidrar till en **ökad ekonomisk tillväxt som gynnar de fattiga** och därmed också främjar **ekonomisk och social utjämning**
- stärker och **fördjupar demokratin** och demokratis institutioner
- **ökar jämställdheten** mellan män och kvinnor, exempelvis genom stöd till aktiviteter som främjar kvinnors rättigheter samt kvinnligt deltagande i beslutsprocesser
- minskar den ekologiska sårbarheten och bidrar till en miljömässigt **hållbar utveckling**

Sveriges bistånd till Nicaragua år 2001

1) Mänskliga rättigheter, lagstiftning, demokratisering, offentlig förvaltning, fredsbefrämjande och konfliktförebyggande åtgärder

2) Utbildning, hälsovård.

3) Infrastruktur och stadsutveckling, handel och finansiellt bistånd.

Demokrati och mänskliga rättigheter

Stödet till demokrati och mänskliga rättigheter är centralt inom det svenska utvecklingssamarbetet med Nicaragua. Detta är också ett område där Sverige samarbetar med många olika nationella och internationella aktörer. Sverige bidrog aktivt till arbetet för försörjning efter inbördeskrigets slut.

Sedan 1994 har Sverige givit stöd för att stärka den demokratiska utvecklingen i de två autonoma regionerna (RAAN och RAAS) på Atlantkusten. Det svenska biståndet har framförallt gått till utbildning av tjänstemän och folkvalda representanter inom de regionala och lokala förvaltningarna.

Inom ramen för detta stöd skall bland annat kvinnors deltagande i beslutsfattande lyftas fram, liksom stärkandet av regionens ekonomiska utveckling och möjligheter till ökad självförsörjning. Enligt en extern utvärdering har det svenska stödet bidragit till att fördjupa demokratin och stärka självstyret på Atlantkusten. Sverige är den enda samarbetspart i Nicaragua som har bilaterala avtal direkt med de autonoma regeringarna på Atlantkusten.

Sverige har under åren bidragit till att övervaka flera valprocesser i Nicaragua genom att finansiera oberoende nationella och internationella valobservatörer. Utöver stödet för att upprätta domstolsbyggnader runt om i landet har även andra insatser genomförts för att stärka rättsväsendet i Nicaragua. Ett samarbetsavtal har nyligen undertecknats mellan svensk och nicaraguansk polis.

Ekonomisk tillväxt och rättvis fördelning

Nicaragua är ett av världens mest skuldtyngha länder och den stora utlandsskulden bromsar den ekonomiska utvecklingen. Landet omfattas därför av skuldlätnadsinitiativet HIPC (Highly Indebted Poor Countries), som är ett program där bland andra Världsbanken och Internationella Valutafonden (IMF) efterskänker en stor del av utlandsskulden i utbyte mot att Nicaragua för en aktiv politik för att minska landets fattigdom. Denna politik skall uttryckas i en samlad fattigdomsstrategi, vilken i sig utgör en bas och en vägledning för Sveriges och övriga givares utvecklingssamarbete med Nicaragua.

FOTO: PONTUS LILJENBERG

Sverige ger stöd för att små och medelstora jordbrukare ska kunna få lån och tekniskt stöd som kan öka deras produktion.

Ekologiskt hållbar utveckling

Miljöproblemen är stora över hela Centralamerika. Skogsskövling, användandet av giftiga bekämpningsmedel inom jordbruket, erosion och okontrollerade utsläpp från industrier är problem som ökar den ekologiska sårbarheten. Nicaragua är helt beroende av sitt jordbruk, samtidigt som majoriteten av bönderna lever i fattigdom och ofta inte har råd att investera i mer miljövänliga metoder. Många gånger saknas också kunskap om hur man brukar jorden på ett ekologiskt hållbart sätt.

Sverige stöder FondeAgro, som bland annat främjar miljövänligare metoder inom jordbruksproduktionen. Utgångspunkten är att miljöproblemen förvärras av den utbredda fattigdomen. För att bekämpa fattigdomen bland landsbygdsbefolkningen behöver människor bland annat öka sina inkomster. FondeAgro stödjer små och medelstora lantbrukare med krediter för att de ska kunna utveckla sina jordbruk till bärkraftiga lantbruksföretag som använder ekologiskt hållbara produktionsmetoder.

Nicaragua är också hårt utsatt för naturfenomen som jordbävningar, orkaner, översvämningar, vulkanutbrott och torka. Varje år påverkas flera tusen människor av naturkatastrofer och många betalar med sina liv. Med stöd från Sverige bedriver det nicaraguanska kommunförbundet AMUNIC ett särskilt program för att förebygga effekterna av naturkatastrofer. Programmet utbildar lokala expertgrupper i 30 kommuner, samtidigt som kommunerna ges möjlighet att genomföra katastrofförebyggande projekt.

Jämställdhet mellan kvinnor och män

Kvinnor är diskriminerade inom alla områden i det nicaraguanska samhället och kvinnors deltagande i det politiska beslutsfattandet är fortfarande lågt. Jämställdhet är en viktig profilfråga för Sverige och genom-syrar alla verksamhetsområden inom det svenska utvecklingssamarbetet.

Sedan 2000 finansierar Sida ett särskilt jämställdhetsprogram i samarbete med Forum Syd, en samverkansorganisation för utvecklingssamarbetet via svenska folkrörelser. Den största delen av programmet handlar om att ge stöd till insatser för ökad jämställdhet som bedrivs av nicaraguanska organisationer. Programmet bidrar också till ett utbyte av kunskaper och erfarenheter på jämställdhetsområdet mellan nicaraguanska, svenska och internationella organisationer verksamma i Nicaragua.

Det finns också andra exempel på samarbete inom jämställdhetsområdet, t ex stödet

genom den enskilda organisationen Kooperation Utan Gränser, som satsar särskilt på kvinnliga medlemmar i jordbrukskooperativ. Samarbetet har bland annat lett till att flera hundra ledare har fått utbildning i organisation och produktion. Satsningen på att få kvinnor att aktivt delta i ekonomiska och strategiska beslut är ett högt prioriterat område.

Ett annat exempel är upprättandet av de särskilda polisstationer för kvinnor och barn som erbjuder hjälp och stöd till offer för familjerelaterat våld och sexuellt våld i 13 större städer i landet. Våld mot kvinnor och barn är det vanligaste brottet mot mänskliga rättigheter i Nicaragua och utgör ett stort utvecklingsproblem. Polisstationerna drivs i samarbete mellan den nicaraguanska polisen, ett nätverk av enskilda organisationer mot kvinnovåld och det nationella kvinnoinstitutet INIM. Sverige stödjer samarbetet sedan 1993.

Efter Mitch

– återuppbyggnad och samhällsförändring

ORKANEN MITCH DRABBADE Nicaragua i slutet av oktober 1998. Konsekvenserna av naturkatastrofen var förödande. Bara i Nicaragua dog omkring 3 000 människor, 40 000 bostäder förstördes och en fjärdedel av jordbruksarealen skadades allvarligt. Livsviktiga skördar uteblev, cirka 80 broar raserades och två tredjedelar av vägnätet slogs ut.

Den svenska regeringen beslutade att satsa totalt 1,4 miljarder kronor till återbyggnaden i Centralamerika efter Mitch. Av dessa gick 435 miljoner kronor till Nicaragua för att

reparera och bygga upp ny infrastruktur, bostäder, stödja småbönder, bistå med hälsovård etc.

Öppenhet och deltagande

Det internationella givarsamfundet samlades i Stockholm i maj 1999 för att tillsammans med regeringar och det civila samhället i Centralamerika samordna stödet till regionen efter naturkatastrofen Mitch. Vid givarkonferensen antogs ett gemensamt dokument, den så kallade Stockholmsdeklarationen, som slår fast ett antal målsättningar med utvecklingssamarbe-

Stockholmsdeklarationen i korthet

Stockholmsdeklarationen antogs vid givarkonferensen i Stockholm i maj 1999. Deklarationen godkändes av samtliga centralamerikanska regeringar och medlemmar av det internationella givarsamfundet. Genom att anta deklarationen åtog dessa sig att bedriva utvecklingssamarbete med följande målsättningar:

- att minska den ekologiska och sociala sårbarheten samt minska fattigdomen
- att i återuppbyggnads- och reformarbetet fokusera på större öppenhet i utvecklingssamarbetet och god samhällsstyrning i mottagarländerna
- att konsolidera demokratin och öka den statliga decentraliseringen med ett aktivt deltagande av det civila samhället
- att öka respekten för mänskliga rättigheter, med tyngdpunkt på kvinnor, barn och ursprungsbefolkningar
- att samordna givarländernas insatser utifrån mottagarländernas prioriteringar
- att minska skuldbördan för mottagarländerna

Sveriges bistånd 1998–2000

(MSEK)

	1998	1999	2000
Mänskliga rättigheter och demokratisk samhällsstyrning	36,7	73,2	85
Sociala sektorer	74,2	48,1	48
Infrastruktur, näringsliv och urban utveckling	12,0	42,7	130
Naturbruk	4,9	30,6	25
Humanitärt bistånd	10,4	-	-
Övrigt	9,4	80,4	10
TOTALT	157,6	275,0	297

Källor: www.sida.se, Sveriges Internationella Utvecklings-samarbete 2000.

FOTO: PONTUS LILJENBERG

tet. Bland annat skall det civila samhället garanteras ett aktivt deltagande i ländernas återuppbyggnadsprocesser.

Sverige och de andra givarländerna beslutade att biståndet efter Mitch inte bara skulle gå till återuppbyggnad av vägar och broar, utan framförallt bidra till en mer långsiktig utveckling av samhället. Dels måste fattigdomen bekämpas, dels måste man satsa mer pengar på miljöarbete för att minska sårbarheten inför framtida naturkatastrofer.

Målsättningen var att bidra till att bygga upp ett nytt och bättre samhälle och skapa för-

utsättningar för en demokratisk, rättvis och hållbar utveckling. Dessa målsättningar fastställdes i Stockholmsdeklarationen. Givarländernas beslut att stödja återuppbyggnaden i Centralamerika fattades på ett bestämt villkor – nämligen att mottagarländerna förband sig att uppfylla dessa krav.

Efter konferensen skapades en mekanism för att följa upp de åtaganden som mottagar- och givarländerna hade gjort i Stockholmsdeklarationen. I Nicaragua har detta uppföljningsforum bestått av sex givarländer. Sverige har varit drivande i denna uppföljningsprocess.

Samarbetsprojekt under 2000-talet

FOTO: PONTUS LILLENBERG

Infrastruktur

VÄGAR En målsättning med det svenska stödet är att ytterligare stärka handel och integration mellan staterna i Centralamerika. Bland annat därför beslutade Sverige att bidra till återuppbyggnaden av en av landets viktigaste vägar, den 44 kilometer långa vägen mellan Yalagüina och Las Manos vid gränsen till Honduras.

HUSBYGGEN Efter naturkatastrofen Mitch steg vattennivån i floden Rio Coco med 15 meter och dränkte allt i sin väg – bostäder, djur och skördar. Totalt förstördes 1 500 bostäder, liksom skolor och hälsokliniker. I samarbete med

Organisationen för de Amerikanska Staterna, OAS, bidrog Sverige till återuppbyggnaden av 52 drabbade byar. Byborna har själva deltagit i arbetet, som skett i samråd med lokala indianorganisationer, byråd och andra lokala organisationer. En viktig del i projektet är att dessa organisationer stärks i sitt långsiktiga arbete.

Samordning för effektivare hälsovård

Sverige har sedan 1992 givit stöd till decentraliserad hälsovård i Nicaragua genom programmet PROSILAIS. Målsättningen med programmet är att förbättra hälsosituationen för befolkningen i sex av landets 17 hälsovårdsområden, så kallade SILAIS, och samtidigt stärka decentraliseringsprocessen inom hälsovården. Programmet är ett bra exempel på samarbete mellan olika givare och nationella aktörer. I programmet deltar hälsoministeriet, FNs barnfond UNICEF, Panamerikanska hälsovårdsorganisationen PAHO, kommuner, enskilda organisationer och andra organiserade grupper ur den lokala befolkningen.

Det viktigaste för att förbättra hälsosituationen i Nicaragua är inte i första hand att bota sjukdomar, utan att förbättra förutsättningarna att arbeta förebyggande. Därför är det viktigt med ett brett deltagande av samhällets olika grupper och sektorer. Detta deltagande

Marvin Corriols, geofysiker vid det nicaraguanska forskningscentret CIGEO, är även doktorand vid Lunds universitet. Det svenska forskningsstödet har gjort det möjligt för flera nicaraguanska studenter att ta magisters- och doktorsexamina.

stärker samtidigt hälsoministeriets arbete och förmåga att förbättra hälsosituationen i landet.

Sverige leder sedan flera år en samordningsprocess bland de viktigaste biståndsaktörerna inom hälsosektorn. Syftet är att på sikt kunna genomföra ett gemensamt programstöd inom hälsosektorn tillsammans med övriga givarländer under ledning av hälsoministeriet och med ett aktivt deltagande från det civila samhället.

Satsning på information

Sveriges stöd till återuppbyggnad och samhällsförändring efter naturkatastrofen Mitch innebar också en omfattande satsning på information. Det är viktigt att sprida kunskap om framsteg och lärdomar inom utvecklingssamarbetet. Därför avsattes extra resurser för att informera allmänheten i både Sverige och

mottagarländerna om innehåll och resultat av det svenska utvecklingssamarbetet.

Egen forskning leder till utveckling

En viktig del av Sveriges samarbete med Nicaragua är därför stödet till forskning. I Nicaragua görs idag stora ansträngningar för att bygga upp en egen kompetens och utveckla forskning inom hälsa, miljö, naturresurser och teknik, alla starkt efterfrågade kunskapsområden i det nicaraguanska samhället.

Det svenska stödet är bland annat inriktat på forskningsutbildning inom vilken nicaraguanska doktorander genomgår en utbildning med vistelse och handledning vid svenska institutioner under några månader per år. Övrig tid tillbringar de i Nicaragua för att bedriva forskning och undervisa vid den egna institutionen.

Modellen har många fördelar: doktoranderna knyts närmare sina nationella institutioner, forskningen utgår ifrån lokala behov och förutsättningar och bidrar samtidigt till en bättre grundutbildning. Dessutom minskar risken att doktoranderna stannar kvar utomlands när de

är färdigutbildade. Samarbetet bidrar också till en ökad internationalisering av svenska högskolor.

Det svenska stödet används även till utrustning av laboratorier och bibliotek; två viktiga grundförutsättningar för forskning.

FOTO: MAGNUS ROSSHAGEN

UBV-volontären Liselott Luperi arbetar med ungdomar i Condega. Här tillsammans med Elvin Flores och Roger Miranda från Club Juvenil.

Brett svenskt engagemang

Den långa historien av utvecklingssamarbete med Nicaragua har handlat både om statligt svenskt bistånd och enskilda organisationer – ofta i ett mycket nära samarbete med varandra. En rad svenska organisationer har egna utsända representanter i Nicaragua, såsom UBV (Utbildning för biståndsverksamhet), Föreningen Svalorna och Forum Syd som alla bedriver samarbetsprogram tillsammans med nicaraguanska enskilda organisationer. Vänskapsförbundet Sverige-Nicaragua finansierar småprojekt i samarbete med andra svenska organisationer. Rädda Barnen samarbetar med nationella barnrättsorganisationer, frikyrkornas biståndsorganisation Diakonia

bedriver ett demokratiprogram, SHIA (Svenska handikapporganisationers internationella biståndsförening) samarbetar med nicaraguanska organisationer för funktionshindrade och Kooperation Utan Gränser bedriver utvecklingsprogram med flera kooperativorganisationer i landet. Dessa svenska frivilligorganisationer får samtliga ekonomisk finansiering av Sida för att bedriva verksamhet i Nicaragua.

Sida och den svenska ambassaden i Managua samarbetar även med flera svenska företag i Centralamerika. Svenska företag med egna långtidskonsulter i Nicaragua är NCC, Hifab, Orgut, Swedtel (delägare i statliga telebolaget ENITEL) samt Ericsson.

För mer information

Diakonia: www.diakonia.se

Forum Syd: www.forumsyd.se

Föreningen Svalorna: www.svalorna.org

Interamerikanska Utvecklingsbanken, IDB: www.iadb.org

Nicaraguas regering: www.presidencia.gob.ni

Rädda Barnen: www.rb.se

**Svenska handikapporganisationers
internationella biståndsförening, SHIA:** www.shia.se

Sida: www.sida.se

Sveriges ambassad i Nicaragua: www.suecia.org.ni

Utbildning för biståndsverksamhet, UBV: www.ubv.se

Utrikesdepartementet: www.regeringen.se

Världsbanken: www.worldbank.org

SWEDISH INTERNATIONAL DEVELOPMENT
COOPERATION AGENCY

Adress: 105 25 Stockholm

Besöksadress: Sveavägen 20

tel +468-698 50 00

info@sida.se

www.sida.se